

Kedves Testvérek!

A mai igehirdetés nem szokványos igemagyarázat, sokkal inkább egy együtt gondolkozás, Isten elé állás mind abban, ami körülöttünk van és történik – Isten Igéje és vezetése alapján.

1. Miért fontos nap a mai?

Elkezdődött a tanév, indul a szokott ritmusunk, mégis, ha valamit megtanulhattunk az elmúlt két és fél évben, hogy semmi sem magától értetődő és természetes, ami korábban az volt. Ajándék, hogy elindulhat a tanév, hogy itt lehetünk, együtt lehetünk és nagyon sok kérdés, kétség, aggodalom lehet bennünk, ha az őszre, télre gondolunk, vagy ha a világ eseményeire tekintünk. Mint gyülekezeti közösség miért fontos nekünk ez a mai nap? A mögöttünk lévő nyáron, július elején gyülekezeti táborban lehettünk, ahol Jézus hatalma volt a témánk és megélhettük, megtapasztalhattuk, mennyire megkerülhetetlen ez a kérdés ma. A nyár sok élménye és lehetősége mellett végül múlt vasárnap este együtt magasztalhattuk Istenünket és hívhattuk segítségül az Ő nevét.

2. Hogy működik a gyülekezetünk?

A gyülekezetünk működésében különösen fontos, hogy a legtöbb gyülekezeti szolgálat, alkalom a tanév kezdetével indul. A gyülekezeti közösségünkben szerteágazó rendszere van az alkalmaknak, összejöveteleknek, programoknak. De miért is csináljuk ezeket, miért pont ezeket végezzük?

Higgyétek el, ez nem egy ötletszerű dolog, nem is a fogyasztó igényeket igyekszünk kielégíteni ezzel. A gyülekezet 4 lelkipásztor, nem lelkész munkatársai, a 8 presbiter és a közel 140 szolgáló gyülekezeti tag úgy végzi ezeket a szolgálatokat, hogy azt megelőzi az imádságban megharcolt vezetés elkérése, megértése Istentől. A gyülekezetünk szándéknyilatkozata, hogy *„Istent kívánjuk magasztalni azáltal, hogy olyan közösséggé válunk, amely Őt szereti teljes szívéből, teljes elméjéből és teljes erejéből. Szeretnénk olyan gyülekezetté lenni, ahol a sebzett és elveszett ember az Ige hirdetése, a törődő közösség, valamint a társadalomban való tudatos jelenlét által találkozik Jézus Krisztussal, aki a gyógyulás és a bocsánat igazi forrása az összetört ember számára.”*

Ennek a fényében évente kétszer elvonul a presbitérium a lelkészekkel és megállunk, keressük azt, mire hív minket Istenünk konkrétan, az előttünk lévő időszakban. A most augusztusi elvonulás során a következő dolgokat kaptuk Istentől a most induló időszakra: a kősziklára épült ház képét. Maga a folyamat is érdekes volt, bennem már formálódott egy igehirdetés sorozat, amiről nagyon részletesen nem beszéltem, de a folyamatban ugyanarra vezetett minket Isten. Ezt a látást fogalmaztuk meg konkrétan:

Látás 2022 szeptember

KŐSZIKLÁRA

A világ, amiben élünk, számtalan válsággal és krízissel küzd. A kiszámíthatatlanság és bizonytalanság a mindennapjaink részévé vált. Erre a helyzetre sokféleképpen lehet reagálni, mi gyülekezeti közösségként a kősziklára épített ház képét kaptuk erre Istentől (Mt 7,24). Ezt az Isten akaratát cselekvő emberre vonatkoztatja Jézus, szeretnénk, ha ez gyülekezeti közösségként is jellemző lenne ránk. Ennek kapcsán különösen fontos a számunkra a következő három igazság:

- A megtartott Ige az, ami a kőszikla számunkra a viharok közt is.
- Krisztus lett a sarokkő és senki sem vethet más alapot rajta kívül.
- Isten hatalmas és Úr minden felett, Ő tart meg és őriz meg minket.

ÉPÜLT

Hisszük, hogy Isten megáld bennünket és arra hív, hogy áldássá legyünk a világban. Ő épített eddig is és tartott meg. Arra hív, hogy megmaradjunk Benne és hirdessük az evangéliumot: maradjunk gyógyuló és gyógyító közösség. Hívjuk Isten Szentlelkét, hogy gerjessze bennünk és köztünk a lángot és Ő építsen bennünket tovább. A gyülekezeti alkalmaink is ennek az épülésnek, gyógyulásnak a terei kívánnak lenni.

HÁZ

A gyülekezeti közösség a lelki otthonunk, ahol felelősséget vállalunk, hordozzuk egymást, tudva, hogy Krisztus hordoz és tart Bennünket. Istent megragadott az Ő szeretetével, szeretnénk mi is megszólítani minél

többeket az evangéliummal. Elköteleződésre hívunk Krisztus követésében, a Vele való kapcsolatban. Ennek az örömebe hívjuk a gyülekezet tagjait. Ez a ragaszkodás a gyülekezeti közösségben való elkötelezett jelenlétben, szolgálatban is megnyilvánul, ehhez kérjük Isten áldását!

Két szó van különösen is velünk ebben az induló időszakban: **megszólítás és elköteleződés**. Erre hív bennünket a mi Urunk.

3. Hegyi Beszéd: Jézus tanít

Ezen az úton, ebben az időszakban pedig a vasárnapi igehirdetések egészen pünkösdig a Hegyi Beszéd alapján fognak történni. Szükség van arra, hogy tanuljunk, alapvető dolgokat először, vagy újra, hogy megtérjünk, visszatérjünk arra az útra, ami a keskeny út, az életre vezető út, Jézus követésének útja.

John Stott teológus, anglikán lelkész két gondolatát szeretném ezzel kapcsolatban megosztani veletek:

- a. *„A hegyi beszéd feltehetően Jézus Krisztus legismertebb, noha legkevésbé megértett és főleg a legkevésbé gyakorolt tanítása. Valóságos kiáltványa mindannak, amit valaha mondott. A hegyi beszédben maga fogalmazza meg, hogy követői milyenek legyenek és miként cselekedjenek. Nem találok más fogalmat, amely jobban kifejezné célját, és azt a kihívást, amit a mai világ számára jelent, mint a „keresztyén ellenkultúra” fogalmát.” (John Stott: A hegyi beszéd, 9.o.)*

Ez a valóságunk, amiben élünk: ha Krisztust követjük, folyamatosan ütközünk a kultúránkkal. Isten országának valósága ütközik e világ valóságával. Ez azonban nem valami önsanyargatás, fájdalmas aszkétizmus Isten gyermekei számára, hanem a megváltás, a szabadítás valósága.

Ennek az ellenkultúrának az alapja az, amit Jézus maga mond a Hegyi Beszéd előtt: *„Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 4,17)* A megtérés útja a bűnbánaton keresztül vezet. A bűnbánat és Isten igazságának útja jelenik meg a hegyi beszédben: milyen az, amikor Isten jelenléte járja át az ember életét, sőt az egész társadalmat. És ahogy Stott mondja:

„A hegyi beszéd olvasásakor egyedül az újjászületés szükségességébe és lehetőségébe vetett hit menthet meg bennünket az esztelen optimizmustól és a reményvesztett csüggedéstől.” (Stott: 23.o.)

- b. A másik érdekes és fontos gondolat, amit meg kell szívlelnünk Stottól az, ahogy azonosul A.B. Bruce teológus véleményével: *a hegyi beszéd „nem egyetlen óra vagy egyetlen nap, hanem egy hosszabb, visszavonultságban töltött időszak eredményeképpen jött létre. Jézus úgy oktatta tanítványait, mint egy „nyári táborban”. Ezért ezt a szakaszt jobb nem „Urunk hegyi beszédeinek” nevezni, hanem így: „Tanítás a Magaslaton”.” (Stott: 17.o.)*

Ez utal arra is, hogy más perspektívából néz rá az életre és tanítja az embert is erre a más perspektívára. Szükségünk van rá, hogy ezeken az Igéken keresztül Jézus tanítson, hatalommal és erővel, ahogy az Igében is olvashattuk. Szükségünk van, hogy az istentiszteleteinken, a Hegyi Beszéddel való foglalkozás közben be tudjunk lépni ebbe a más perspektívából való szemlélésbe, Isten jelenlétébe. Szükségünk van tehát arra, hogy könyörögjünk Isten Szentlelkéért, hogy kiáltsunk a Lélek kiáradásáért közöttünk!

4. Tétje van!

Stott végül három kérdést tesz fel végül a Hegyi Beszéddel kapcsolatban:

- Hiteles-e?
- Időszerű-e?
- Megvalósítható-e?

A válaszunk az első kettőre egyértelműen igen, az utolsóra emberileg nemet kell mondjunk, belátva, hogy ez csak Isten kegyelméből és a szabadítása eredményeként lehetséges. A Hegyi Beszéd nem egy lehetséges életprogram, hanem akkor lehet a valóságunk, ha mi magunk is átformálódunk, az újjászületett ember, Krisztust követve élhet így Isten dicsőségére. Ha ez bármiben is a valóságunkká tud lenni, azért Istené a dicsőség!

A ház összeomlik, ha nem jó alapokon áll. A tétje tehát nagy, hogy mire alapozzuk az egyéni és közösségi életünket. Vágyunk rá, hogy Jézus tanítson bennünket az Ige által, az igehirdetéseken keresztül az előttünk lévő időszakban. Ő épít fel – egyenként és közösségként is – Isten szabadítson meg minden hamis magabiztosságtól vagy épp felesleges aggodalmaktól, félelmektől. Ő vezessen az építés dinamikus folyamatában minket! Szolgálja Isten dicsőségét mindaz, ami történik bennünk, az istentiszteleteinken és a gyülekezeti közösség összes alkalmain! Ő adja meg, hogy hűségesek tudjunk lenni a Tőle kapott látás, küldetés betöltésében!

Ámen!

Thoma László